

Arrest

**nr. 108 479 van 22 augustus 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2013.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt verplaatst naar 9 augustus 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. OGUMULA en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 21 mei 2012 en heeft zich vluchteling verklaard op 22 mei 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 25 oktober 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 12 december 2012.

1.3. Op 25 maart 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 maart 2013 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, J.(...) E.(...), bent een minderjarige Afghaanse jongen van ongeveer zestien jaar van Pashtun-origine. U bent geboren in het dorp Kaze Azizkhan gelegen in het district Qarghayee, dat op zijn beurt is gelegen in de provincie Laghman. U verklaarde niet naar school te zijn gegaan. U hield zich bezig in het dorp en ging soms met uw oom naar de velden. Uw vader was werkzaam als een soort bodyguard voor de Amerikanen. U heeft twee broers en vier zussen die op dit moment bij uw moeder wonen in het dorp.

Uw problemen werden veroorzaakt door de aard van uw vaders werk. Uw vader werkte sinds zes à zeven jaar voor de Amerikanen wat niet in goede aarde viel bij de taliban. Uw vader had de opdracht gekregen van de Amerikanen om hen te verwittigen telkens de taliban in uw dorp op de Amerikaanse legerbasis begonnen te vuren. Op een nacht voerden de taliban een aanval uit vanuit uw dorp waarop uw vader de Amerikanen verwittigde. Er volgde een clash tussen de Amerikanen en het Afghaanse leger enerzijds en de taliban anderzijds. Bij deze clash liet één taliban-strijder het leven en werden drie andere gewond. Uw oom die voor het gevecht begon naar zijn velden was gegaan om te irrigeren, werd ook gedood.

Een week na deze clash kreeg uw vader een dreigbrief waarin stond dat uw vader verantwoordelijk was voor de dood van het taliban-lid omdat hij de Amerikanen had gewaarschuwd. Jullie familie werd bedreigd met de dood omwille van wat uw vader gedaan had. Hierdoor begon uw vader uit te kijken naar een smokkelaar om het land te verlaten. Toen u op een nacht overnachtte in het huis van uw oom kwam de taliban uw huis binnengevallen en namen ze uw vader mee. Die avond vluchtte u uit Afghanistan. U ontvluchtte Afghanistan in april 2012 en kwam aan in België op 21 mei 2012 waar u de volgende dag op 22 mei 2012 asiel aanvraag. Bij uw terugkeer naar Afghanistan vreest u voor uw leven omwille van de taliban.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uw verklaringen op het Commissariaat-generaal doen immers ernstig twijfelen aan uw beweerde verblijf in het dorp Kaze Azizkhan in het district Qarghayee tot uw vertrek naar België. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. Bovendien legt u geen enkel document neer dat uw identiteit, nationaliteit, afkomst, herkomst of asielrelaas kan ondersteunen.

*U laat uitschijnen dat u een ongeschoolde minderjarige bent (CGVS p. 4 en 30) die nooit buiten de grenzen van zijn eigen dorp is geweest (CGVS p. 3 en 20) en bijgevolg weinig van zijn regio afweet terwijl langs de andere kant uit uw verklaringen blijkt dat u in de dorpen Sorkakhan (CGVS p. 26 en 27), Mendrawur (CGVS p. 27), het districtscentrum (CGVS p. 26 en 27) en de daruntah-tunnel (CGVS p. 18 en 19) bent geweest. **Dat u in deze dorpen zou zijn geweest, zou aantonen dat u de verschillende hoofdbanen uit uw dorp heeft genomen zowel richting Kaboel als Jalalabad als het districtscentrum (zie toegevoegde map Qarghayee district: administratief dossier). Dit maakt uw verklaring dat u geen andere plaatsen heeft bezocht dan de plaats waar u geboren werd (CGVS p. 3) weinig geloofwaardig en doet het vermoeden ontstaan dat u bedrieglijk verklaart dat u nooit uw dorp bent buitengekomen om te anticiperen op vragen over uw regio van herkomst waarop u het antwoord schuldig moet blijven.** U kan verder niet verklaren waarom u sommige feiten wel weet maar andere simpele voor de hand liggende vragen over uw regio van herkomst niet. De simpele voor de hand liggende vragen over uw regio van herkomst zijn immers van die aard dat men van een Afghaanse jongeman zoals u zelf, ondanks uw ongeschoold profiel, wel kan verwachten dat u dit weet. Dit wordt hieronder verder uiteengezet.*

Zo is het vreemd dat u de weg naar het districtscentrum kan uitleggen via het dorp Sorkakhan, waarvan u trouwens weet dat er zich daar een universiteit bevindt (CGVS p.27), en het dorp Mendrawur (CGVS p. 27) maar dat u dan weer niet weet dat er zich in Mendrawur een bazaar bevindt (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Als u hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u dat u gehoord had dat er één grote bazaar is in de provincie Laghman maar dat u niet weet of het deze of een

andere is (CGVS p. 27). Vreemd genoeg had u eerder verklaard dat u nooit gehoord had over andere bazaars in uw regio (CGVS p. 25). **Nochtans zou men kunnen verwachten dat het kunnen lokaliseren van een bazaar of überhaupt kennis hebben over het bestaan van een bazaar, rekening houdende met uw leefwereld, gemakkelijker zou moeten zijn dan het lokaliseren van een universiteit. Zeker als men weet dat er zich een grote bazaar bevindt in het dorp Charbagh (zie toegevoegde informatie administratief dossier) dat op minder dan vijf kilometer afstand gelegen is van uw dorp (zie toegevoegde map Qarghayee district: administratief dossier).** Bovendien wist u zonder aarzeling dat de universiteit drie à vier jaar geleden geopend werd (CGVS p. 27) maar had u geen kennis van een raketaanval die de inauguratie van de universiteit verstoorde (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). **Verder is het opmerkelijk dat u de weg en de dorpen op weg naar het districtscentrum kent en ook het dorp Dandar in de omgeving van het districtscentrum kent (CGVS p. 6) maar dat u de naam van het districtscentrum foutief als Mihtarlam opgeeft (CGVS p. 21).** Mihtarlam is namelijk de hoofdstad van de provincie Laghman en gelegen in het gelijknamige district dat grenst aan uw eigen district Qarghayee. Als u gevraagd wordt of u al gehoord heeft van Lal Khanabad of Dehmazang de eigenlijke namen voor het districtscentrum (zie toegevoegde informatie administratief dossier), antwoordt u respectievelijk neen en nee, wat is het een dorp of een plaats (CGVS p. 21)? waarmee u duidelijk aangeeft nog nooit van deze plaats gehoord te hebben. Het is pas nadat u meegedeeld wordt dat dit de namen zijn van het districtscentrum dat u beweerde ervan gehoord te hebben (CGVS p. 22). **Dit zijn de eerste aanwijzingen dat deze kennis die u bezit over het district Qarghayee ingestudeerd is. Hoe kan men anders verklaren dat u de weg naar het districtscentrum, waar u uw taskara zou zijn gaan afhalen (CGVS p. 26), kan beschrijven en weet dat er zich een universiteit bevindt in het dorp Sorkakhan maar dat u uit de lucht valt als u de namen van het districtscentrum worden voorgezegt. Bovendien heeft u helemaal geen kennis over bazaars in uw gebied terwijl de grootste bazaar zich op vijf kilometer van uw deur bevindt. Dit zijn dingen die toch dicht bij uw leefwereld staan en die dus doen vermoeden dat de kennis die u wel bezit ingestudeerd is.**

Hetzelfde geldt voor uw kennis over de omliggende districten en provincies en de Afghaanse steden. Als u gevraagd wordt om de districten rondom Qarghayee op te sommen, somt u drie districten op die zich wel in de provincie Laghman bevinden (CGVS p. 25) maar slechts één ervan, namelijk het district Alingar, grenst aan het district Qarghayee (zie toegevoegde map Qarghayee district: administratief dossier). Van het district Surobi, die grenst aan uw district Qarghayee en op de weg ligt naar de stad Kaboel, heeft u dan weer nog nooit gehoord (CGVS p. 26). **U bent ook niet in staat één enkele provincie in de buurt van uw provincie Laghman op te noemen.** Als u hierom gevraagd wordt, antwoordt u veelzeggend Qarghayee (CGVS p. 28). Als u de vraag herhaald wordt, antwoordt u ontwijkend er is de basis en de bergen (CGVS p. 28). Zelfs als u de namen van omliggende provincies zoals Kapisa en Nuristan worden voorgezegt (CGVS p. 28), doet dit bij u geen belletje rinkelen. Ook van de provincie Nangarhar die op een verwaarloosbare afstand na de Daruntah tunnel, die u nochtans genomen heeft (CGVS p. 19), ligt, heeft u pas gehoord toen u in België aankwam (CGVS p. 28). **Het is weinig aannemelijk dat indien u uw hele leven in het dorp Kaze Azizkhan verbleef, dat op een boogscheut van de provincie Nangarhar ligt (zie toegevoegde map Qarghayee district: administratief dossier), u toch pas in België voor het eerst van deze provincie hoort.**

Dit is niet de enige plaats waarvan u pas gehoord heeft éénmaal u uit Afghanistan was gevlucht. Als u gevraagd wordt om wat grote steden op te sommen in Afghanistan, antwoordt u ik ben er nooit geweest, hoe kan ik het zeggen (CGVS p. 26)? Als u gevraagd wordt hoe men naar Kaboel kan gaan en daarna of u ooit gehoord heeft van Kaboel, antwoordt u respectievelijk ik ben er nooit geweest, ik heb het nooit gehoord en ik hoorde het op de weg maar niet daarvoor (CGVS p. 25). **Dit is natuurlijk ongeloofwaardig. Men kan immers, ondanks uw niet geschoold profiel, verwachten dat u de grootste stad van Afghanistan zou kennen. Te meer omdat u beweert uw hele leven in het dorp Kaze Azizkhan te hebben gewoond, een dorp dat pal op de 'Kabul-Jalalabad Highway' één van de drukst bereden wegen in Afghanistan gesitueerd is (zie toegevoegde informatie: administratief dossier).** Bovendien grenst uw district zoals eerder gezegd aan het district Surobi dat deel uitmaakt van de provincie Kaboel (zie toegevoegde map Qarghayee district: administratief dossier). **Ook hier kan men zich de vraag stellen of uw beperkte kennis niet ingestudeerd is.** Toen u gevraagd werd om de omliggende districten van het district Qarghayee op te sommen, gaf u foutief alle districten van Laghman. **Misschien heeft u zich bij het instuderen van deze informatie beperkt tot de provincie Laghman, waarover u dacht vragen te krijgen, en heeft u daarom nog nooit gehoord van de districten, provincies en steden gelegen buiten de provincie Laghman.** Dit zou ook kunnen verklaren waarom u de namen van twee gouverneurs van de provincie Laghman kent (CGVS p. 22) maar geen extra informatie over hen kan geven.

Een bijkomende reden waarom er ernstige twijfels bestaan over uw beweerde verblijf in het district Qarghayee vlak voor uw vertrek uit Afghanistan, zijn uw verklaringen over hoe u

uit Afghanistan bent gevlucht. U verklaarde dat u eerst met een auto was meegegaan en dat u daarna het vliegtuig had genomen (CGVS p. 6). Als u gevraagd wordt waar u het vliegtuig nam, antwoordt u dat u het niet weet (CGVS p. 6). Als u gevraagd wordt of u bent opgestegen in Afghanistan of in een ander land, beweert u opnieuw dat u het niet weet (CGVS p. 6). Wat u wel weet is dat u in Iran landde (CGVS p. 6). **Het is weinig aannemelijk dat u niet weet in welke luchthaven of zelfs welk land u bent opgestegen terwijl u wel weet dat u in Iran bent geland.** Wat er ook van zij, het feit blijft dat aangezien u op Iran gevlogen bent (een internationale vlucht dus) u in de periode van uw vlucht de keuze had uit slechts drie luchthavens in Afghanistan: Mazar-e-Sharif, Kaboel en Kandahar (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Geen van deze drie steden komt in uw geval in aanmerking gelet op het feit dat u voor alle drie de luchthavens Kaboel moet passeren (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). U had immers beweerd nog nooit in Kaboel te zijn geweest en er zelfs niet van gehoord te hebben voor u in België aankwam (CGVS p. 25 en 26). De enige andere optie is dat u het vliegtuig in de stad Peshawar of een andere stad in Pakistan heeft genomen maar ook deze mogelijkheid wordt door uw verklaringen uitgesloten. Zo verklaarde u dat u niet weet of u het vliegtuig in Afghanistan of een ander land had genomen (CGVS p. 6). Als u de grens met Pakistan had overgestoken, kan men wel verwachten dat u dit zou herinneren. Zowel legaal door het feit dat uw papieren moesten gecontroleerd worden als illegaal door het feit dat men alternatieve routes moet nemen. Bovendien verklaarde u de stad Peshawar niet te kennen (CGVS p. 28) en beweerde u nog nooit in de stad Jalalabad, een stad die men moet passeren om naar de Pakistaanse grens te gaan, geweest te zijn (CGVS p. 3). U verklaarde wel dat u door de Daruntah-tunnel, die richting de stad Jalalabad gaat, was geweest (CGVS p. 19). U verklaarde die tunnel nog nooit gezien te hebben tot dat de smokkelaar u had meegenomen (CGVS p. 19). Vreemd genoeg had u juist voordien verklaard dat u die tunnel had genomen en dat u dan door precies dezelfde tunnel was teruggekeerd (CGVS p. 19). Op dit vlak valt aan uw verklaring dus kop noch staart te krijgen. Als u gevraagd wordt hoe u de foto herkent van de ingang van de tunnel, antwoordt u omdat ik daar passeerde, de plaats waar ik ging dat weet ik niet (CGVS p. 19). Nochtans komt men na de tunnel, na enkele dorpjes, vrijwel meteen uit in de stad Jalalabad gelegen in de provincie Nangarhar (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Dezelfde stad waarvan u beweerde er nog nooit te zijn geweest (CGVS p. 3) en de provincie waarvan u pas hoorde toen u in België aankwam (CGVS p. 28).

Daarnaast is het weinig aannemelijk dat u de beperkte kennis die u bezit van de taal Dari heeft opgedaan onderweg naar België. U woonde immers in een etnisch zeer diverse provincie waarvan ongeveer twintig procent van de bevolking van Tadjiekse origine is en dus Dari spreekt (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Vooral in het district Qarghayi en meer specifiek in het dorp Charbagh, die zoals eerder gezegd op een kleine afstand van uw dorp ligt, kan men veel mensen van Tadjiekse oorsprong terugvinden (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Met dit in het achterhoofd is het opmerkelijk dat als u gevraagd wordt naar de verschillende etnische groepen, u antwoordt dat er slechts twee zijn, namelijk de Pashtouns en de Shahree, over de andere weet u niets. **Alsof een hele gemeenschap waartoe één op vijf mensen in uw regio deel van uitmaken en een andere taal spreken niet opvallen voor een minderjarige Afghaanse jongeman die beweert van deze regio te zijn.** Het is des te opmerkelijker omdat u beweerde een klein beetje Dari te spreken (CGVS p. 4) maar als uw Dari getest wordt met een simpele vraag in deze taal u de vraag niet verstaat (CGVS p. 26) en beweert dat u uw beperkte kennis van het Dari heeft opgedaan onderweg naar België (CGVS p. 26). **Het is natuurlijk weinig geloofwaardig dat u, die beweert afkomstig te zijn van een regio die bekend staat om zijn tweetaligheid en waar twintig procent van de bevolking Tadjiek is en Dari spreekt (zie toegevoegde informatie: administratief dossier), geen weet heeft van het bestaan van de mensen van Tadjiekse origine en slechts op weg naar België enkele woordjes Dari leert.**

In dezelfde optiek is uw gebrek aan kennis over het geld dat men gebruikt in Afghanistan een aanwijzing dat u niet in deze regio verbleef voor uw vertrek. Als u gevraagd wordt wat voor geld men gebruikt in Afghanistan, antwoordt u de Kaldar (CGVS p. 27). **Het CGVS erkent dat de Kaldar, zoals de Pakistaanse nationale munteenheid wordt genoemd in Afghanistan (zie toegevoegde informatie administratief dossier), de munteenheid bij voorkeur is van de meeste mensen in Laghman (zie toegevoegde informatie: administratief dossier) maar benadrukt dat dit niets tenietdoet aan de verwachting dat u de Afghaanse nationale munteenheid zou moeten kennen.** Toen u echter geconfronteerd werd met het feit dat de Kaldar de Pakistaanse munteenheid is, vroeg u aan de tolk wat gebruiken wij Afghanen (CGVS p. 30)? Als de tolk antwoordt dat men Afghani gebruikt, reageert u eerst verbaasd waarna u verklaart dat men ze allebei kan gebruiken (CGVS p. 30). **Uw verbaasde reactie en het feit dat u aan de tolk vroeg wat Afghanen gebruiken als munteenheid tonen aan dat u waarschijnlijk nog nooit van de munteenheid Afghani had gehoord.** Dit wordt bevestigd als u in een andere context gevraagd wordt of u Ahmad Shah Massoud kent, waarop u de wedervraag stelt of dat de persoon is die op de nationale munteenheid de Kaldar staat

(CGVS p. 29). **Hieruit blijkt dat u denkt dat de nationale munteenheid van Afghanistan de Kaldar heet. Nochtans wordt de Afghani ook gebruikt in Laghman (zie toegevoegde informatie: administratief dossier) en is er zelfs een hele hetze ontstaan rond het gebruik van de Afghani in het oosten van Afghanistan (zie toegevoegde informatie: administratief dossier).** De toegevoegde informatie bevestigt dus dat de Kaldar het meest gebruikt wordt in uw regio maar bevestigt ook dat dit geen excuus is om uw onwetendheid over de Afghani te verklaren. De informatie toont immers aan dat de keuze van de munt een dagdagelijks gespreksonderwerp moet vormen tussen de mensen bij veel betalingen en dat iedereen, alhoewel men de Kaldar gebruikt, op zijn minst op de hoogte is van het bestaan van de nationale munteenheid Afghani. **Het feit dat u uit de lucht komt gevallen bij het woord Afghani is dan ook weinig geloofwaardig als u beweert van een regio te komen waar het gebruik van de twee munten algemeen gekend is.**

Vervolgens valt het op dat u geen enkele invloedrijke persoon uit uw regio kent. Het is niet zozeer het feit dat u geen invloedrijke persoon kent dat opvalt, want dat ligt in de lijn van de verwachtingen gelet op het feit dat aan uw beweerde herkomst wordt getwijfeld, maar wel het feit dat er één naam is die u wel kent, namelijk die van Qari Mir Hatam Tarakhel (CGVS p. 23). U wist enerzijds dat hij het hoofd was van de provinciale raad in de provincie Laghman en anderzijds dat hij problemen moest oplossen (CGVS p. 23). U voegde eraan toe dat u dit gehoord had van uw vader (CGVS p. 23). **Opnieuw duidt dit op het ingestudeerde karakter van uw kennis aangezien dat het net die twee feiten zijn die u aanhaalt die veelvuldig in de pers zijn verschenen (zie toegevoegde informatie: administratief dossier).** U wist bijvoorbeeld niet van waar Qari Mir Hatam Tarakhel afkomstig was of hoe hij aan het hoofd van de provinciale raad was gekomen (CGVS p. 23). **Vooraf van zijn afkomst had men kunnen verwachten dat u dit wist gezien het belang dat men daaraan hecht in de Afghaanse maatschappij. Bovendien is het onverklaarbaar dat u andere mensen die veel bekender zijn in Afghanistan dan deze persoon of die dichter in uw leefwereld passen niet kent.**

Als u gevraagd wordt of u invloedrijke personen uit uw streek kent, antwoordt u nee (CGVS p. 20). Gevraagd of u enkele mujahedeën commandanten, die nochtans over heel Afghanistan zeer bekend zijn en het alledaagse leven nog steeds beïnvloeden, antwoordt u dat u het woord 'mujahedeën' hebt horen vallen en dat ze betrokken waren bij gevechten (CGVS p. 28). Ook mensen zoals het districtshoofd van Qarghayee (CGVS p. 20) en Shahmard Khan, die ongeveer dezelfde functie uitoefent als Qari Mir Hatam Tarakhel (zie toegevoegde informatie: administratief dossier), maar dan wel op districtsniveau in plaats van provincieniveau en die bijgevolg dichter bij de inwoners van het district Qarghayee staat, kent u niet (CGVS p. 24). U beweerde wel dat u Shahmard Khan kende maar verklaarde foutief dat hij dood was (CGVS p. 24). U voegde er aan toe dat hij een hoogergerankt persoon was maar kon niet zeggen of hij nu bij de autoriteiten of bij de taliban hoorde (CGVS p. 24). Uit onze informatie blijkt echter dat Shahmard Khan in juli 2012 nog leefde (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). **Deze foutieve verklaringen duiden op giswerk.** Verder kent u verschillende prominente mujahedeën-persoonlijkheden zoals Fahim Qasim (CGVS p. 29) en Ahmad Shah Masoud niet die nochtans doorheen Afghanistan veel bekendheid genieten (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Ook mujahedeën-figuren die uit uw regio afkomstig zijn en nu nog steeds het alledaagse leven in uw regio beïnvloeden (zie toegevoegde informatie: administratief dossier) zoals Hazrat Ali (CGVS p. 22), Gulbuddin Hekmatyar (CGVS p. 29) en Mohammad Alim Qaraar (CGVS p. 20) kent u niet. **Bij het horen van de naam Hekmatyar beweert u zelfs foutief dat hij overleden is (CGVS p. 29). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u al deze mensen, die al decennia de dienst uitmaken in Afghanistan en zelf tot de dag van vandaag het leven in uw regio mee bepalen, niet kent terwijl u een figuur als Qari Mir Hatam Tarakhel wel kent.** Te meer omdat u beweerde een radio te bezitten waarmee u luisterde naar radio Nargis die vooral liedjes afspeelde en praatte over de gevechten (CGVS p. 21). **Als u effectief luisterde naar deze radio als ze praatte over de gevechten is het vreemd dat u de hoofdrolspelers in deze gevechten niet kent en dat u zich niet herinnert waar deze gevechten plaatsvonden (CGVS p. 21).** Bovendien is uw antwoord op de vraag waar u naar luisterde, namelijk liedjes en gepraat over gevechten (nieuws meer dan waarschijnlijk), een wel zeer algemeen antwoord (CGVS p. 21). Zeker als uit onze informatie blijkt dat Nargis Radio een zeer niche-gerichte radio is waarvan het doelpubliek uit vrouwen bestaat. Het CGVS ontkent natuurlijk niet dat Afghaanse jongemannen zoals u niet naar deze radio zouden kunnen luisteren maar wil benadrukken dat als u effectief naar deze radio had geluisterd u een meer gedetailleerder antwoord had kunnen geven op de vraag naar wat u allemaal luisterde. Liedjes en gepraat over vechten zullen door deze radio wel worden uitgezonden maar zal meer dan waarschijnlijk niet de hoofdmoot uitmaken van hun programma's. Het doel van de radio was immers vrouwen voorzien met kennis, informatie en steun over hun rechten (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Als u gevraagd wordt of u andere radio-kanalen kent, antwoordt u Milli Radio wat zoveel betekent als 'nationale radio' en Khabbari Radio wat betekent 'nieuwsradio' (CGVS p. 21). Radiokanalen die men met andere woorden in elk land kan terugvinden. Als u gevraagd wordt naar de populaire radio Sharq,

antwoordt u dat u erover hebt gehoord (CGVS p. 21). Als u gevraagd wordt welk soort kanaal dit is, antwoordt u dat u het niet weet (CGVS p. 21) wat natuurlijk niet echt overtuigend dat u Radio Sharq wel degelijk kent (CGVS p. 21).

Wat betreft de twee andere namen die u wel herkende, namelijk Maulawi Shaheed Khail (CGVS p. 23) en Ahmad Zaher (CGVS p. 29) moet worden opgemerkt dat dit geenszins bewijst dat u in het district Qarghayee verbleef net voor uw vertrek. Ahmad Zaher is immers een zanger die geboren werd in de provincie Laghman maar bij alle Afghanen zeer bekend is (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Zijn naam doet dan ook niet zozeer een belletje rinkelen omdat hij van de provincie Laghman is maar wel omdat u hem hoorden zingen (CGVS p. 29). Van Maulawi Shaheed Khail kon u dan weer enkel zeggen dat hij een hooggeplaatst taliban-lid was omdat u dit hoorde van een andere jongen (CGVS p. 23 en 24). Als u om meer informatie gevraagd wordt, blijft u het antwoord schuldig (CGVS p. 23). Omdat u over deze persoon gehoord heeft maar opnieuw geen achtergrond informatie kan geven, doet ook dit weer vermoeden dat deze naam ingestudeerd is. Bovendien woonde Maulawi Shaheed Khel in de stad Peshawar in Pakistan waardoor het dus weinig geloofwaardig is dat u deze man zijn naam heeft gehoord zonder te kunnen duiden in welke context u zijn naam gehoord heeft.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u een minderjarige bent doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen, ook van een minderjarige kan verwacht worden dat hij op een geloofwaardige manier zijn afkomst of herkomst kan aantonen.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, voert verzoeker aan dat hij aan de voorwaarden voldoet om als vluchteling te worden erkend in de zin van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij verduidelijkt dat de vrees voor zijn leven wijst naar zijn persoonlijke en psychische toestand en dat deze vrees wijst op een bewustzijn van het risico in Afghanistan vermoord te worden door de taliban omwille van het feit dat zijn familie informatie over de activiteiten van de taliban aan de Amerikanen heeft overgemaakt, waarna een taliban werd gedood. Gezien de bedreiging waarmee hij en zijn familie werden geconfronteerd en het feit dat hij een doelwit van de taliban geworden is, had verzoeker naar eigen zeggen geen andere keuze dan zijn land van herkomst te ontvluchten. Hij vreest voor zijn leven bij een terugkeer naar zijn land van herkomst aangezien hij aldaar niet kan rekenen op de bescherming van de nationale en lokale autoriteiten. Verzoeker vervolgt dat hij in Afghanistan geen intern vluchtalternatief heeft en hij niet kan rekenen op de bescherming van zijn gezin aangezien zijn familie machteloos is geworden. Verzoeker meent dat hij derhalve aannemelijk heeft gemaakt dat hij een doelwit is van de taliban en dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève en de vreemdelingenwet. Zijn asielmotieven werden in de bestreden beslissing echter niet onderzocht.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, voert verzoeker aan dat in casu de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in de bestreden beslissing beperkt tot zeer lichtzinnige overwegingen en het duidelijk is dat de bestreden beslissing niet naar recht werd gemotiveerd en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot een onredelijk besluit is gekomen. Vervolgens onderneemt verzoeker een poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat zijn aanvraag in het kader van de subsidiaire bescherming nergens werd onderzocht. Volgens verzoeker beperkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich tot lichtzinnige overwegingen van de beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelt dat het willekeurig geweld in zijn regio van herkomst aanhoudend van aard is en dat de burgers in zijn dorp Kaze Azizkhan niet meer kunnen rekenen op de bescherming van de nationale en internationale autoriteiten. Hij poneert dat niet in twijfel kan worden getrokken dat hij in Afghanistan het reële risico loopt om steeds onmenselijk en vernederend behandeld te worden en laakt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft nagelaten onderzoek te doen naar de veiligheidssituatie in het district Qarghayee, provincie Laghman en in gebreke is gebleven de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus afdoende te motiveren ten aanzien van zijn dorp Kaze Azizkhan.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat zijn verklaringen ernstig doen twifelen aan zijn beweerde verblijf in het dorp Kaze Azizkhan in het district Qarghayee tot zijn vertrek naar België en de kennis die hij bezit over het district Qarghayee ingestudeerd lijkt, zoals uitvoerig en gedetailleerd worden toegelicht, en hij bovendien geen enkel document neerlegt dat zijn identiteit, nationaliteit, afkomst, herkomst of asielrelaas kan ondersteunen.

Gelet op de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing, kan verzoeker bezwaarlijk voorhouden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich zou beperkt hebben tot lichtzinnige overwegingen. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die

beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 25 maart 2013 (CG nr. 1215148), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6.1. De Raad benadrukt dat het allereerst de asielzoeker toekomt de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van Qarghayee, Laghman, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.6.2. In casu blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt in de onmogelijkheid te verkeren om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen en dat zulks de facto toe te schrijven is aan het feit dat verzoeker door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van zijn asielrelaas en vluchtmotieven.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Met de argumentatie dat uit zijn gehoorverslag blijkt dat hij een redelijke kennis heeft van zijn regio van herkomst, rekening houdend met zijn leeftijd en het feit dat hij niet geschoold is, dat hij tijdens zijn gehoor pertinente informatie heeft gegeven omtrent waar en in welke omstandigheden hij gedurende de laatste jaren werkelijk verbleven heeft, dat hij een duidelijk zicht heeft gegeven over zijn werkelijke achtergrond en leefsituatie en dat hij aldus op een aannemelijke manier heeft aangetoond dat hij tot zijn vertrek naar België in het dorp Kaza Azizkhan in het district Qarghayee verbleven heeft, komt verzoeker niet verder dan het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij evenwel deze bevindingen niet ontkracht en zijn afkomst en beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. In zoverre verzoeker erop wijst dat hij informatie heeft gegeven over het districtscentrum, alwaar zich een universiteit bevindt, dat hij een opsomming heeft gegeven omtrent de omliggende dorpen en districten, dat hij spontaan informatie heeft gegeven over de Kaldar, de meest gebruikte munt in zijn regio, dat hij namen van belangrijke mensen heeft genoemd en hij ook achtergrondinformatie over deze personen heeft gegeven en dat hij tevens een aantal radiozenders in zijn regio heeft opgesomd, gaat hij voorbij aan de omstandige en gedetailleerde motivering van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker weliswaar bepaalde informatie over zijn regio van herkomst kan verschaffen doch het feit dat hij sommige feiten wel weet maar andere simpele voor de hand liggende vragen over zijn regio van herkomst – vragen welke van die aard zijn dat men van een Afghaanse jongeman zoals hijzelf kan verwachten dat hij hierop het antwoord weet en dit ondanks zijn ongeschoold profiel – niet kan beantwoorden erop wijst dat de kennis die hij bezit over het district Qarghayee ingestudeerd is. Verzoekers kennis is bovendien niet zo uitgebreid als hij in het verzoekschrift wil laten uitschijnen. Zo kan hij de naam van het districtscentrum niét noemen, wist hij zonder aarzeling dat de universiteit in het dorp Sorkakhan drie à vier jaar geleden geopend werd maar had hij geen kennis van een raketaanval die de inauguratie van de universiteit verstoorde, somde hij wel drie districten op die zich in de provincie Laghman bevinden doch slechts één ervan grenst aan het district Qarghayee, bleek hij nog nooit van de munteenheid Afghani te hebben gehoord, kent hij weliswaar de namen van twee gouverneurs van de provincie Laghman maar kan hij geen extra informatie over hen geven, wijst de informatie die hij kan geven over Qari Mir Hatam Tarakhel – zijnde dat hij het hoofd was van de provinciale raad in de provincie Laghman en dat hij problemen moest oplossen – opnieuw op het ingestudeerde karakter van zijn kennis aangezien men gezien het belang dat men daaraan hecht in de Afghaanse maatschappij kan verwachten dat verzoeker tevens zou weten van waar Qari Mir Hatam Tarakhel afkomstig is, kan hij van Maulawi Shaheed Khail enkel zeggen dat hij een hooggeplaatst taliban-lid was en kan hij over deze persoon opnieuw verder geen achtergrondinformatie geven, kent hij voor het overige geen enkele invloedrijke persoon uit zijn regio en zijn zijn verklaringen

over de radiozenders dermate algemeen dat hij er niet in slaagt te overtuigen dat hij deze zenders wel degelijk kent of hiernaar luisterde.

Daarnaast wordt vastgesteld in de bestreden beslissing dat (i) men zou kunnen verwachten dat het kunnen lokaliseren van een bazaar of überhaupt kennis hebben over het bestaan van een bazaar, rekening houdende met verzoekers leefwereld, gemakkelijker zou moeten zijn dan het lokaliseren van een universiteit, (ii) ondanks zijn niet geschoold profiel, men zou kunnen verwachten dat hij de grootste stad van Afghanistan zou kennen, te meer omdat hij beweert zijn hele leven in het dorp Kaze Azizkhan te hebben gewoond, een dorp dat pal op de 'Kabul-Jalalabad Highway' één van de drukst bereden wegen in Afghanistan gesitueerd is, (iii) de verklaringen over de wijze waarop hij Afghanistan is ontvlucht ongeloofwaardig zijn, (iv) het weinig geloofwaardig is dat verzoeker, die beweert afkomstig te zijn van een regio die bekend staat om zijn tweetaligheid en waar twintig procent van de bevolking Tadjiek is en Dari spreekt, zoals blijkt uit de toegevoegde informatie, geen weet heeft van het bestaan van de mensen van Tadjiekse origine en slechts op weg naar België enkele woordjes Dari leert, en (v) verzoeker nooit heeft gehoord van de munteenheid de Afghani, de nationale munteenheid in Afghanistan, niettegenstaande hij de Kaldar wel kent. Al deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier (gehoorverslag en landeninformatie) en worden door verzoeker niet weerlegd of ontkracht in het verzoekschrift. Verzoeker kan derhalve bezwaarlijk volhouden dat hij op een aannemelijke manier aangetoond heeft dat in afkomstig is van Kaze Azizkhan, Afghanistan

Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het louter poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven en het uiten van blote beweringen, wat echter geen dienstig verweer vormt. Na doorlezing van het verzoekschrift kan de Raad dan ook slechts vaststellen dat verzoeker geen afdoende verschoningsgrond aanhaalt voor de in de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in zijn kennis. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dan ook op goede gronden dat verzoekers verklaringen niet toelaten enig geloof te hechten aan zijn beweerde verblijf in het dorp Kaze Azizkhan in het district Qarghayee tot zijn vertrek naar België. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door hem beweerde vervolgingsfeiten die onlosmakelijk verbonden zijn met zijn voorgehouden afkomst uit en verblijf in Qarghayee.

2.7. Waar verzoeker nog aanhaalt dat het volstaat om het bestaan van objectieve feiten aan te wijzen die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging, in casu bedreiging door de taliban waarna hij geen andere keuze had dan zijn land van herkomst te verlaten, benadrukt de Raad dat verzoeker met zijn betoog voorbijgaat aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker er geenszins in slaagt zijn vrees te objectiveren.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.8. Het is de taak van de verzoeker om zijn vraag om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort geldt wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In zoverre verzoeker zich voor zijn verzoek om subsidiaire bescherming nog beroept op dezelfde elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, herhaalt de Raad dat naar aanleiding van het onderzoek van het eerste en tweede middel reeds werd vastgesteld dat het feitenrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Bijgevolg kan verzoeker zich niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2 a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid tracht zijn kennis over de beweerde streek van herkomst te toetsen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen mocht uit het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis

in hoofde van verzoeker en uit het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde vage, oppervlakkige, ontwijkende en incoherente verklaringen in alle redelijkheid afleiden dat hij niet het bewijs levert van zijn beweerd afkomst uit het dorp Kaze Azizkhan in het district Qarghayee, provincie Laghman, noch van zijn verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, noch van zijn vluchtmotieven. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van onjuiste verklaringen tijdens het gehoor. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

2.9. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.10. Waar verzoeker in fine vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over te maken voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS